

Andrzej Wołoszyn, Romana Głowicka-Wołoszyn

Propozycja miernika nierówności dla obiektów powiązanych przestrzennie

Streszczenie: Powszechnie stosowane miary nierówności dochodowych, takie jak współczynnik Giniego czy Theila, zostały stworzone dla obiektów, które nie miały charakteru przestrzennego i nie uwzględniały geograficznego rozkładu dochodów. W badaniach społeczno-ekonomicznych coraz częściej pojawia się potrzeba badania nierówności w obiektach przestrzennie powiązanych, takich jak regiony czy gminy. W odpowiedzi pojawiło się szereg propozycji mierników nierówności, które ułatwiają ocenę wpływu wzorców przestrzennych na poziom ogólnej nierówności. Można wśród nich wymienić prace Rey'a i Smith'a (2013), którzy zaproponowali miarę nierówności lokalnych jako składnika ogólnego poziomu nierówności, wydzielonego przy pomocy dekompozycji przestrzennej współczynnika Giniego. Zaletą tej miary jest wykorzystanie popularnego współczynnika Giniego i jej intuicyjna interpretacja. Stosowanie jej jest jednak ograniczone do porównywania nierówności lokalnych w regionach o podobnej wielkości, tzn. z podobną liczbą podregionów.

Autorzy zaproponowali modyfikację oryginalnej miary Rey'a i Smith'a, która usuwa ograniczenie zbliżonej wielkości regionów przy stosowaniu miernika nierówności przestrzennych. W prezentacji przedstawiono definicję miernika, omówiono związek z wielkością badanego regionu oraz popularnymi wskaźnikami autokorelacji przestrzennej, a także przedstawiono przykłady zastosowań.